

Питання соціальної доктрини душевної релігії «Суспільство самодіяльності»

*Маніфест Хранителя віри Душевної Спільноти
Всесвіту в святковий день віри в себе 1.03.2016 р.*

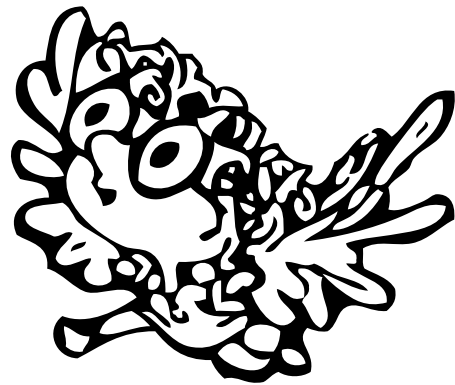
1. Прагнучи ідеального суспільства та найкращої соціалізації віруючих у будь-якому суспільстві, створюємо соціальну доктрину душевної релігії «Суспільство самодіяльності» як наукове бачення суспільства, суспільних відносин та їх ідеального стану відповідно до слова Божого та віровчення душевної релігії, в тому числі, принципів, визначених формулою віросповідання і священним писанням, особливо декларацією суверенітету особистості та вченням креативного ідеалізму. Цим маніфестом визначаються ключові проблеми та підходи соціальної доктрини, а також затверджується багатомовна презентація основ соціальної доктрини в доступній формі.

2. На основі соціальної доктрини душевної релігії формуються соціальні доктрини релігійних та громадських організацій віруючих в найвищу цінність людини, якими визначається проблематика і техніка створення та розвитку власного суспільного устрою в гармонії із традиційним устроєм душевної релігії, а також вирішуються питання соціалізації віруючих в конкретних обставинах.

3. Суспільство є самоорганізацією людини у взаємодії, сукупності відносин (соціальних зв'язках) з власною природою, включаючи людство (всіх людей) та всі інші об'єкти (цінності), відчутні та вигадані, у кожному просторі та часі.

4. Соціальна доктрина душевної релігії (віри в найвищу цінність людини) заснована на ідеї тотальної особистої автономії. Це атомізація суспільства, атомізація капіталу й атомізація влади. Атомізація суспільства означає, що суспільство служить людині простором самоосвіти, самоорганізації, самозайнятості. Атомізація капіталу означає, що капітал служить людині інструментом самостійного визначення і розрахунку цінностей для створення надійних відносин, засобом розумного вибору, виходячи з того, що чим більше цінностей людина вкладає у відносини, тим більше довіри заслугує. Атомізація влади означає, що влада служить людині системою реалізації свободи волі в усіх відносинах для самоудосконалення та самозахисту в згоді, довірі та солідарності з усіма людьми, без кордонів та податків, без ієрархій та привілеїв, без страху та насильства, без конфліктів і жертв, без меж. Ідеальна влада є відкритою та ненав'язливою, демонополізованою, демілітаризованою, яка не підміняє спільне благо тиранією примусу, а етику як уявлення про правильне не підміняє дисципліною маніпульованої покорі.

5. Суспільство створюється людиною, належить людині та служить розвитку людини. Людина як суверенна особистість є одноосібним суспільством з власною культурою, історією, традиціями, вірою і устроєм життя. У суспільстві як просторі людського розвитку людина створює себе. Людина нічим не

ІДЕАЛІСТ

**Релігійний бюлетень “Ідеаліст”
 (“Идеалист”, “Idealist”)**

№ 5 (91) 25 березня 2016 Року Всесвіту

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
КВ № 19005-7795Р, видане Державною
реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,
м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 200 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності;
пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та
суверенітету особистості; відкрите вираження і
вільне поширення релігійних переконань
віруючими громадянами віросповідання (релігії)
Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь
одкровенень; реалізація прав на свободу слова,
світогляду і віросповідання, на інформацію;
критика і подолання дискримінації за ознакою
масовості (колективності) та інших видів
протиправної дискримінації; захист і розвиток
вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і
громадянина, суспільного блага, соціальних
цінностей, істини, віри, добра, відповідальності
перед Богом, народом, власною совістю,
здорового глузду та верховенства права.

**УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА**

обмежена у оволодінні своєю природою, своїм людством (суспільством) та іншими душевними спільнотами, зокрема, товариством, громадою, корпорацією, економікою, державою, народом, міжнародним співтовариством, сім'єю (племенем), нацією, цивілізацією, тощо.

6. Людина може володіти будь-якою кількістю суспільств. Людина продовжується в суспільстві, але не прив'язується до суспільства. Жодна людина безпосередньо чи за допомогою свого суспільства не може примушувати до покори іншу людину проти її волі.

7. Особистість є формою буття, здатною до самоорганізації. Зокрема, людина (душа) і суспільство (душевна спільнота) є особистостями.

8. Суверенітет особистості є здатністю та природним правом людини творити себе і суспільство, простір, час навколо себе; одушевлювати буття, оволодівати буттям; прирівнювати до себе та іменувати людиною будь-яку розумну одиницю, в тому числі об'єднання; приписувати особистість фізичним та юридичним особам, державам, символам, предметам, істотам, спільнотам і так далі.

9. Суверенітет особистості є основою будь-якого суспільного устрою, незалежно від ступеню його досконалості. Будь-яке суспільство ми розглядаємо як душевну спільноту, побудовану навколо себе людиною – суверенною особистістю. Людина і її душевність (повна влада над собою) включає повагу до душевності (переконань і влади над собою) кожної людини, заборону приниження і насильства. Душевні спільноти одноосібні та рівні перед Богом як ідеалом людяності.

10. Людина одушевлює буття, творячи душі у згоді з собою та об'єднуючи їх у душевну спільноту, за допомогою священної фантазії досягає розуміння досконалого суспільства та здійснює фантазії силою віри. Суспільство є ідеальним образом спільноти, оскільки людина в центрі спільноти прагне досконалості та подолання гріхів через продовження себе до нескінченності за прикладом Бога. Цей ідеальний образ належить людині, та не підкорює людину, не стає тоталітарною ідеєю, предметом одержимості.

11. Універсальною цінністю бачимо природні права людини. Поважаємо максимально широке розуміння і застосування прав людини відповідно до особистих, національних, міжнародних правових актів. Поборюємо як зло підміну прав привілеями, створення привілеїв та монополій в ущерб природним правам. Вважаємо, що сім'я (плем'я), нація (держава) та корпорація (мережа) не можуть мати більшого обсягу прав поряд з іншими особистостями й організаціями.

12. У розумінні прав людини виходимо передусім із утвердження людської свободи волі. Свободу розглядаємо як притаманну людині самостійність, володіння собою, прагнення уникати обмежень та долати їх. Свобода особистості обмежується лише наслідками вчинків, в тому числі через прояви свободи інших.

13. Соціальна доктрина душевної релігії передбачає суспільство, в якій кожна людина самостійно створює (освічує) себе, володіє собою і працює на себе у взаємній згоді та співпраці з іншими людьми, всі організації належать людям і служать людям, причому кожна організацію може створити навіть одна людина і жодна організація (в т.ч. сім'я, держава, банк, глобальна корпорація) не має привілеїв перед іншими організаціями, хоча й може

користуватися особливим правовим статусом, пов'язаним із специфікою її функціонального призначення.

14. Сім'я не матиме привілеїв і буде організацією спільного життя з додатковою відповідальністю за новоселів всесвіту. Освітні корпорації з підтримки локацій розвитку знань, що прийдуть на зміну школам та університетам, хоча в них мають допускатися на однакових умовах всі люди незалежно від віку для обміну досвідом (тобто, не буде професійної монополії педагогів та тиранії вчителя над учнем), повинні перебувати під особливо пильним контролем громадськості для дотримання основних принципів навчання: людина вчить сама себе, інші тільки допомагають та діляться корисним досвідом, не примушуючи наслідувати їх приклад (поганий вчитель вчить повторювати за собою, добрий вчитель вчить не повторювати його помилок, найкращий вчитель вчить обходитися без його послуг); критерієм освіченості є здатність досягати самостійно поставленої мети, інші можуть тільки підказувати ефективну мету та засоби її досягнення і мотивувати винагородою у формі матеріального чи морального заохочення.

15. Ми бачимо в перспективі держави без фіксованих податків, кордонів і громадянства, які випускатимуть гроші та підтримуватимуть порядок на певних локаціях за згодою всіх, хто має інтереси в цих локаціях, вираженою в монетизованому голосуванні: тобто, для приходу до влади кандидат має публічно заявити про цілі свого правління та протягом виборчого періоду (наприклад, тижня) зібрати у державний бюджет більше публічних добровільних внесків, ніж інші кандидати; голосувати може хто завгодно, юридичні особи, фізичні особи незалежно від віку, статі і т.п., скільки завгодно разів та на будь-яку суму без обмежень, але імена та суми публікуються. Таким чином, інтерес добровільно взяти участь у формуванні влади замінить примус до сплати податків. Коли зібраний таким чином бюджет правління вичерпаний, проводяться чергові монетизовані вибори.

16. У подальшій перспективі ми очікуємо атомізацію культури, в тому числі у сферах інформації та фінансів, втрату монополії держав на випуск грошей. У кожній людині, а так само у корпорації та державі буде персональний інтелектуальний центр (цифровий дім) для обліку й капіталізації власного автономного інформаційного та фінансового фонду і здійснення необхідних внутрішніх операцій та зовнішніх організаційних і економічних комунікацій. У своєму цифровому домі кожна людина (корпорація, держава) зможе випускати власну автономну валюту, допускати своїх контрагентів у публічний простір свого цифрового дому, кредитувати та винагороджувати їх автономною валютою, допускаючи і проведення ними транзакцій між собою. Ритуал фондів душевної енергії у душевній релігії є прообразом такого ультра-ліберального майбутнього фінансів. Звісно, для розвитку прообразу потрібно буде розробити систему програмних засобів, достатню просту, щоб, не рахуючи резервних копій, розмістити її навіть на мобільному телефоні, а також підготувати серію простих економічних ігор для того, щоб люди на своєму досвіді самостійно навчилися ефективно користуватися персональною економічно-фінансовою автономією.

17. Нині держави (нації) прив'язані до певної території та певного населення, але це зміниться з

розвитком особистої автономії людини та масових антимонопольних рухів; вони змушені будуть миритися з постійною міграцією людей і капіталів без кордонів, не претендуючи на збирання податків та мита, приймаючи на своїй території всіх пристойних приїжджиків і забезпечуючи їм рівні можливості поряд з тими, хто вже був на контрольованій території на момент приїзду; відкритість держав сягне того, що одну територію за договором зможуть контролювати кілька держав, поділяючи між собою різні владні функції на цій території. Держави (нації) навіть втратять монополію на випуск грошей, бо з атомізацією фінансів власні гроші випускатиме кожна людина для ефективної економічної комунікації з іншими людьми за допомогою інструменту персонального центру інформаційної та економічної автономії, який буде програмою, достатньо простою, щоб встановити її навіть на мобільному телефоні.

18. Ми засуджуємо соціальний фундаменталізм, тобто академічні містичні уявлення про «надлюдське» суспільство, яке створює людину, щоб людина служила суспільству. На практиці, ідея принизливо-«надлюдського» суспільства служить ширмою для ущемлення людських прав на користь утвердження несправедливих привілеїв з боку привілейованої еліти жадібних агресивних обманщиків, ворогів людяності. Для суспільства соціального фундаменталізму, на відміну від суспільства самодіяльності, характерні бідність, стадність, нерівність, монополізм, зрештою – корупція, тобто аморальність (втрата себе), нехтування цінностями заради примх.

19. Мова не може бути інструментом тиранії. Кожна людина володіє і спілкується власною мовою, може по-своєму розуміти будь-яке слово та критично ставитися до поширених ідей і пов'язаних з ними дискурсів. У визначенні будь-яких понять ми виходимо за межі стереотипів, особливо коли цього потребує соціальна критика. Науку ми вважаємо світоглядом вчених, який часто є релігійною вірою в «матерію» і обряд «експерименту». Грошима ми вважаємо чесне слово, сім'ю – племенем, трудові відносини та капіталізм – рабовласництвом, геополітику та націоналізм – феодалізмом, і таким чином прослідковуємо розвиток соціальних традицій з минулого досьогодні.

20. Кажучи про співвідношення соціальних цінностей, ми вважаємо, що почуття гумору і здоровий глузд вище агресії, що людські права вище привілеїв, що людська фантазія вище потреб, що людська творчість вище праці, що людський розвиток вище служіння, що людська довіра вище любові, що людське спілкування вище навчання, що людський досвід вище звичая, що людська одноосібність вище монополізму, що людська щедрість вище примусу, що людська совість вище дисципліни, що людська воля вище долі, що людська мудрість вище упереджень. Ми послідовно надаємо перевагу праву перед привілеями, досвіду перед дисципліною, простору перед владою.

21. Організації душевної релігії ставлять такі цілі: пропагування прав людини як альтернативи привілеям правлячих еліт; боротьба за рівність, проти дискримінації релігійних та інших меншин; пропагування скасування податків та формування бюджету монетизованим голосуванням; пропагування припинення патріотичного і релігійного виховання та виставлення оцінок в школі, запровадження винагород за навчання (збільшення вільного часу,

уникнення уроків, інших скупчень, які є покаранням); пропагування політики публічного одинацтва, наукової значимості кожної людини і права кожного самостійно вписати своє ім'я в історію, в наукові, енциклопедичні та інші джерела, за умови, що інші можуть поряд висловити своє ставлення до людини.

22. Ми виступаємо за розвиток інституту особистої репутації для утвердження взаємної довіри людей, прагматичної та раціональної; ми не визнаємо права будь-кого вимагати забуття, оскільки прагнемо пам'ятати все і при цьому терпимо ставитися до того, що нам відомо, використовуючи пам'ять для людського розвитку, а не для приниження людей. Ми проти містики та таємниць, які гальмують розвиток інформаційного простору людяності.

23. Ми критично ставимося до всього, що пов'язано зі стадністю, зокрема, популярності, позитивізму та патерналізму. Масовість для нас є не критерієм істини, а підставою для сумнівів у істинності. Ми пропагуємо ліквідацію привілеїв знаменитостей, а також ліквідацію привілеїв сім'ї, церкви, освіти, медицини, правосуддя та держави.

24. Становлення суверенітету особистості відбувається у подоланні гріхів, розширенні публічно-правового простору особистості, подоланні залежності людини від натовпів та «надлюдських» явищ, духовній самообороні. Людина не має підкорятися гріхам реальності, а дієво поборювати їх, в тому числі, творенням добра, самоудосконаленням, оскарженням реальності та дивотворчістю.

25. Нашою метою є подолання залежності, бідності та війни, підтримка поширення душевної релігії на все людство, підтримка подальшої легалізації інституцій душевної релігії, пропагування легалізації одноосібних організацій, пропагування пацифізму.

26. Ми прагнемо ліквідації усіх монополій: інтелектуальних, сімейних, корпоративних, професійних, національних. Воюючи проти священної одноосібності та самодіяльності, монополії принижують людину і не обмежують зловживання, а роблять їх привілеєм тих, хто утримує владу за допомогою зловживань і таким чином заподіює величезну шкоду – поглиблює прірву людської нерівності, опускаючи на дно цієї прірви людську гідність більшості людей. Монополія є злом, яке руйнує творчість, тому неприпустимо обмежувати монополією культурну, економічну, соціально-політичну та правозахисну творчість людини. Зло монополії може розглядатися як терпиме лише у тому разі, коли монополія стає інструментом розвитку через самозаперечення влади, що керується логікою зла, коли велике зло чесно і дієво долається малим злом, і тільки у сферах життя, штучно утворених через логіку зла, причому душевні спільноти, які керуються логікою зла та утворюють монополію для саморозвитку, не мають права заважати розвитку людини за межами монополії та повинні дотримуватися суворого самообмеження. Наприклад, терпимо є професійна монополія у військовій професії, поки вона дозволяє уникати масового втягування у війни мирних людей.

27. Ми продовжуємо вічну традицію людяності, знаходимо і утверджуємо співвідношення морального закону необмеженості людини з іншими системами права, моралі та етики, узгоджуємо соціальну доктрину душевної релігії з усіма іншими соціальними доктринами, прагнучи миру та порозуміння.

Соціальна доктрина душевної релігії (*віри в найвищу цінність людини*) заснована на ідеї тотальної особистої автономії. Це атомізація суспільства, атомізація капіталу й атомізація влади.

Социальная доктрина открытой религии (*веры в наивысшую ценность человека*) основана на идее тотальной личной автономии. Это атомизация общества, атомизация капитала и атомизация власти.

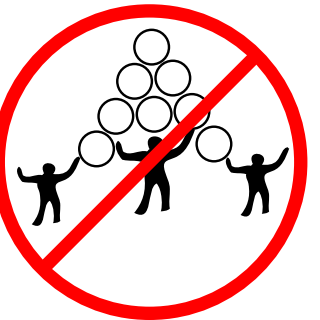
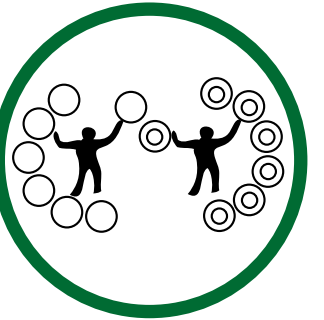
The social doctrine of open religion (*faith in the supreme value of human*) is based on the idea of total personal autonomy: it is atomization of the society, atomization of the capital and atomization of the power.

Атомізація суспільства означає, що суспільство служить людині простором самоосвіти, самоорганізації, самозайнятості. Суспільство є сукупністю відносин (*соціальних зв'язків*) людини з власною природою, включаючи людей, інші об'єкти й цінності.

Атомизация общества означает, что общество служит человеку пространством самообразования, самоорганизации, самозанятости. Общество представляет собой совокупность отношений (*социальных связей*) человека с собственной природой, включая людей, другие объекты и ценности.

Atomization of the society means that society serving for human as space of self-education, self-organization, self-employment. Society is a set of relations (*social connections*) of the human with owned nature, including people, other objects and values.

Атомізація капіталу означає, що капітал служить людині інструментом самостійного визначення і розрахунку цінностей для створення надійних відносин, засобом розумного вибору, виходячи з того, що чим більше цінностей людина вкладає у відносини, тим більшої довіри заслуговує.

Атомизация капитала означает, что капитал служит человеку инструментом самостоятельного определения и расчета ценностей для создания надежных отношений, средством разумного выбора, исходя из того, что чем больше ценностей человек вкладывает в отношения, тем большего доверия заслуживает.

Atomization of the capital means that capital serving for human as instrument to independent create and operate with values for establishing strong relationships, to made intelligent choice based on the principle that the more values human involve to relations, the more trust it worth.

Атомізація влади означає, що влада служить людині системою реалізації свободи волі в усіх відносинах для самоудосконалення та самозахисту в згоді, довірі та солідарності з усіма людьми, без кордонів та податків, без ієрархій та привілеїв, без страху та насильства, без конфліктів і жертв, без меж.

Атомизация власти означает, что власть служит человеку системой реализации свободы воли во всех отношениях для самосовершенствования и самозащиты в согласии, доверии и солидарности со всеми людьми, без границ и налогов, без иерархий и привилегий, без страха и насилия, без конфликтов и жертв, без ограничений.

Atomization of the power means that power serving for human as system of realization the freedom of will in all relations for self-improvement and self-defense in harmony, trust and solidarity with all people, without borders and taxes, without hierarchies and privileges, without fear and violence, without conflicts and victims, without limits.